

Llegendes Lloretenques

En Pere Galí i Sant Ferriol de Lloret

Aquesta llegenda, publicada per primer cop per Esteve Fàbregas i Barri, conta la història de com el lloretenc Pere Galí i Galí, quan tornava a la nostra vila després de vendre peix als pobles de l'interior, es va salvar de ser atacat per uns bandoles gràcies a la intercessió divina de Sant Ferriol.

La imatge de Sant Ferriol

Les representacions religioses amb plafons de rajoles van ser molt populars des del segle XVIII. Se solien col·locar tant a les façanes de les edificacions com a l'interior.

Era molt usual que es triés una advocació que tingués relació amb algun membre de la família o amb l'ofici que es practicava. Al seu torn, en les cases més humils, aquests plafons eren substituïts per estampes xilogràfiques que es penjaven a les parets dels comerços, tallers i estances.

La imatge de Sant Ferriol del plafó lloretenc no dista gens de la que trobem en els gravats xilogràfics de l'època. La seva indumentària militar, el bigoti, l'espasa i la palma són una de les constants a nivell iconogràfic.

Al peu del plafó s'hi pot llegir: **Gs. Mr. St. FERRIOL O.P.N**

Gloriós Màrtir Sant Ferriol Ora Pro Nobis (prega per nosaltres)

Sant Ferriol, s. XVIII
Autor desconegut
Plafó de rajoles policromades
Carrer de Sant Narcís, 12 Lloret de Mar

Els documents i la història

La llegenda de Sant Ferriol de Lloret

Va ser recollida per Esteve Fàbregas i Barri l'any 1933. Molt probablement aquest relat va ser readaptat d'un recull antic de llegendes locals que, el farmacèutic Enric Botet i Sisó, havia elaborat a finals dels anys 1920.

Els goigs

No està provada documentalment l'existència d'uns goigs antics lloretencs dedicats a Sant Ferriol. L'advocació està recollida dins de la consuetud de l'any 1720 de la Parròquia de Sant Romà. Per no s'hi expressa cap tipus de celebració extraordinària com tampoc l'existència de cap litúrgia o càntic que en faci referència. Molt probablement els goigs són contemporanis a la creació de la llegenda.

El plafó

Què hi feia aquesta imatge en un poble on sembla no tenir tradició?

Sigui realitat o bé llegenda el seu origen encara avui ens resulta misteriós. El que sí podem confirmar és que es tracta de un plafó de rajola de caràcter religiós més antic de tots els que es conserven als carrers de la nostra vila. La memòria oral recull que aquesta imatge no va ser destruïda durant la Guerra Civil, perquè el llavors propietari, Inocenci Magí, la va amagar dins del seu taller de fusteria. Malauradament no s'ha trobat cap prova escrita de la procedència d'aquest plafó, però seguint diverses pistes, podria haver estat emplaçat a l'interior de Can Guinart - Grassot.

Can Guinart - Grassot

Es tracta d'un casalot fortificat d'origen medieval bastit entre la plaça del Carme, el carrer de Santa Cristina i el carrer de Sant Lluç. La construcció està protegida per una gran torre de defensa que, en el seu origen, servia de punt estratègic de guaita. La imatge, per la seva datació del segle XVIII, podria haver estat col·locada a l'interior d'alguna de les estances com element protector contra els lladres i la pirateria.

Aquesta casa va pertànyer posteriorment a la família Magí els quals, l'any 1929, van demanar a l'Ajuntament reubicar el plafó del sant al carrer de Sant Narcís, 12 (abans núm. 1), en una altra casa de la seva propietat situada a pocs metres de la Torre. Això explicaria la tria de Sant Ferriol, molt invocat a la Garrotxa i la Catalunya Nord, però amb tan poca tradició a Lloret.